

Bruselj, 23. oktober 2026
(OR. en)

14847/26

EF 277
ECOFIN 1356
DELECT 167

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	C(2026) 7021 final
Zadeva:	DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../... z dne 9.10.2026 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila za uporabo za makrobonitetne analize pri lastni oceni tveganj in solventnosti ter v skladu z načelom preudarne osebe ter merila za uporabo, vsebino in pogostost posodabljanja načrtov za upravljanje likvidnostnega tveganja

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2026) 7021 final.

Priloga: C(2026) 7021 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 9.10.2026
C(2026) 7021 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 9.10.2026

o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila za uporabo za makrobonitetne analize pri lastni oceni tveganj in solventnosti ter v skladu z načelom preudarne osebe ter merila za uporabo, vsebino in pogostost posodabljanja načrtov za upravljanje likvidnostnega tveganja

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

Z Direktivo (EU) 2025/2 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bil člen 45(1) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta² spremenjen tako, da je bila dodana točka (e), ki od nekaterih zavarovalnic in pozavarovalnic zahteva, da na zahtevo svojega nadzornega organa v lastni oceni tveganj in solventnosti analizirajo (i) makrobonitetne pomisleke, ki bi lahko vplivali na njihov specifičen profil tveganj, odobrene meje dovoljenega tveganja, poslovno strategijo, sklepanje zavarovalnih poslov ali naložbene odločitve in skupne potrebe po solventnosti, ter (ii) svoje dejavnosti, ki bi lahko vplivale na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter bi se lahko potencialno spremenile v vire sistemskega tveganja.

Hkrati so bili z Direktivo (EU) 2025/2 v člen 132 Direktive 2009/138/ES, ki od zavarovalnic in pozavarovalnic zahteva, da pri vlaganju vseh svojih sredstev spoštujejo načelo preudarne osebe, dodani tudi novi odstavki 5 do 8. Novi odstavek 6 navedenega člena od zavarovalnic in pozavarovalnic zahteva, da na zahtevo svojega nadzornega organa (i) pri odločanju o svoji naložbeni strategiji upoštevajo makrobonitetne pomisleke, (ii) ocenijo, v kolikšni meri lahko njihova naložbena strategija vpliva na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter v kolikšni meri se lahko spremeni v vir sistemskega tveganja, in (iii) te vidike vključijo v svoje naložbene odločitve.

Z Direktivo (EU) 2025/2 je bil v Direktivo 2009/138/ES vstavljen tudi nov člen 144a. V skladu z odstavkom 2 navedenega člena morajo države članice zagotoviti, da zavarovalnice in pozavarovalnice pripravijo in posodablajo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema analizo kratkoročne likvidnosti. Zavarovalnice in pozavarovalnice morajo na zahtevo svojih nadzornih organov razširiti tak načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, tako da zajema še srednjeročno in dolgoročno likvidnost.

In končno, z Direktivo (EU) 2025/2 je bil v Direktivo 2009/138/ES vstavljen nov člen 246a, ki uvaja načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine za udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge, pri čemer se smiselno uporabljajo zahteve iz člena 144a.

Da bi lahko nadzorni organi ocenili, katere zavarovalnice ali pozavarovalnice in zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine morajo uporabljati vsa ta nova makrobonitetna orodja, je bil z Direktivo (EU) 2025/2 v Direktivo 2009/138/ES vstavljen nov člen 144d, katerega odstavek 1 Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) nalaga, naj pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki vsebujejo merila za tako oceno. EIOPA je razvil ta merila, pri čemer je upošteval zahteve iz členov 144d(3) in 144d(4) Direktive 2009/138/ES, da morajo biti merila, ki jih je treba upoštevati, sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo tveganj, zlasti stopnjo medsebojne povezanosti s finančnimi trgi, čezmejno naravo zavarovalnih in pozavarovalnih dejavnosti, naložbami zavarovalnic in pozavarovalnic ter sestavo portfeljev sredstev in obveznosti.

¹ Direktiva (EU) 2025/2 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnostnosti ter nadzora skupin in čezmejnega nadzora ter spremembi direktiv 2002/87/ES in 2013/34/EU (UL L, 2025/2, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2/oj>).

² Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

V zvezi z načrti za upravljanje likvidnostnega tveganja odstavkov 2 člena 144d in odstavkov 4 člena 246a EIOPA nalagata, da pripravi osnutke tehničnih standardov, ki podrobneje določajo vsebino in pogostost posodabljanja načrtov za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni in ravni skupine.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

EIOPA je med 17. oktobrom 2024 in 9. januarjem 2025 izvedel javno posvetovanje o osnutku regulativnih tehničnih standardov v zvezi z vključitvijo makrobonitetnih analiz v lastno oceno tveganj in solventnosti ter v skladu z načelom preudarne osebe. 27. novembra 2024 je potekal dogodek za deležnike, na katerem so razpravljali o posvetovalnem dokumentu. Povratne informacije je podalo sedem deležnikov. Na podlagi povratnih informacij deležnikov je bila vsebina osnutkov regulativnih tehničnih standardov izpopolnjena, kvantitativni prag pa zvišan, da bi se zagotovila večja sorazmernost (in sicer z 12 milijard EUR na 20 milijard EUR skupnih sredstev v bilanci stanja zavarovalnice ali pozavarovalnice in skupine, skladni z direktivo Solventnost II), ne da bi se spremenil splošni pristop iz posvetovalnega dokumenta.

EIOPA je med 1. oktobrom 2024 in 2. januarjem 2025 izvedel javno posvetovanje o osnutku regulativnih tehničnih standardov o načrtih za upravljanje likvidnostnega tveganja. 27. novembra 2024 je potekal dogodek za deležnike, na katerem so razpravljali o posvetovalnem dokumentu. Povratne informacije je podalo deset deležnikov, vključno z interesno skupino EIOPA za zavarovanja in pozavarovanja. Na podlagi povratnih informacij deležnikov je bilo v osnutek regulativnih tehničnih standardov vnesenih več sprememb, da bi se dodatno zagotovil na tveganju temelječ in sorazmeren pristop. Izhodiščni prag za izvedbo analize srednje- in dolgoročne likvidnosti se je povečal z 12 milijard EUR na 20 milijard EUR, privzeta pogostost posodabljanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja pa se je zmanjšala s četrletne na vsaj letno. Nekatere določbe o vsebini so bile črtane, zlasti zahteve glede poročanja o projekcijah denarnih tokov za določena časovna obdobja in skupni kazalnik likvidnostnega tveganja. Te določbe bi od podjetij in skupin zahtevale, da opravijo dodatne izračune, hkrati pa ne bi bistveno prispevale k temu, kako kakovostno upravljajo likvidnostno tveganje.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Pravna podlaga za to delegirano uredbo so člen 144d(1), člen 144d(2) in člen 246a(4) Direktive 2009/138/ES.

Direktiva 2009/138/ES je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2025/2, da bi se med drugim od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevalo, da v lastni oceni tveganj in solventnosti upoštevajo makrobonitetne učinke ter v zvezi s svojo naložbeno strategijo spoštujejo načelo preudarne osebe. Ta delegirana uredba določa merila za uporabo, ki jih morajo nadzorni organi upoštevati pri določanju zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, od katerih naj bi se zahtevalo izvajanje makrobonitetnih analiz. Ta delegirana uredba temelji na kvantitativnih in kvalitativnih merilih, ki se že uporabljajo v okviru nadzora. Zlasti združuje absolutni prag v višini 20 milijard EUR skupnih sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice in zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine v bilanci stanja, skladni z direktivo Solventnost II, s sklopom na tveganju temelječih meril, ki se nanašajo na medsebojno povezanost, dejavnost, zamenljivost in likvidnostna tveganja. Z uporabo tega pristopa ta delegirana uredba zagotavlja prožnost nadzora pri določanju ustreznih podjetij glede na njihov sistemski odtis.

Cilj te delegirane uredbe je dopolniti učinkovit makrobonitetni nadzor okvira iz Direktive 2009/138/ES z makrobonitetnimi elementi, zlasti da se izmeri sistemski vpliv zavarovalcev, tudi v zvezi z naložbenimi odločitvami.

Poleg tega se od zavarovalnic in pozavarovalnic ter zavarovalniških in pozavarovalniških skupin zahteva, da pripravijo in posodablajo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja ter ga predložijo nadzornim organom kot del informacij iz člena 35(1) Direktive 2009/138/ES. Medtem ko obveznost izvajanja analiz kratkoročne likvidnosti velja za vse (po)zavarovalce, razen za mala in nekompleksna podjetja ter podjetja, ki so upravičena do ukrepov za sorazmernost v skladu s členom 29d Direktive 2009/138/ES, morajo nadzorni organi analize srednjeročne in dolgoročne likvidnosti od zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin zahtevati ob upoštevanju sklopa kvantitativnih in kvalitativnih meril iz te delegirane uredbe. Da bi bil v smislu ciljev politike skladen s prvim oddelkom, namenjenim makrobonitetnim analizam, drugi oddelek te delegirane uredbe, ki je namenjen načrtom za upravljanje likvidnostnega tveganja, uvaja absolutni prag v višini 20 milijard EUR skupnih sredstev zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin v bilanci stanja, skladni z direktivo Solventnost II, ter predlagan sklop na tveganju temelječih likvidnostnih meril, ki se nanašajo na sestavo portfeljev sredstev in obveznosti, naravo in spremenljivost zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti ter izpostavljenost pričakovanih denarnih tokov sredstev tržnim nihanjem. Ta delegirana uredba z vključitvijo kvantitativnih in kvalitativnih meril spodbuja nadzorno konvergenco, hkrati pa upošteva posebnosti nacionalnih trgov. Vsebina in struktura načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja vključujeta splošno oceno, predpostavke, na katerih temeljijo projekcije vhodnih in izhodnih denarnih tokov, rezultate projekcij denarnih tokov, blažilnike iz likvidnih sredstev, kazalnike likvidnostnega tveganja in vse druge informacije. (Po)zavarovalci bodo morali svoj načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja posodobiti vsaj enkrat letno in vsakič, ko se bodo izrazito spremenile splošne likvidnostne razmere. Vsebina in pogostost posodabljanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni se smiselno uporabljata za raven skupine, pri čemer se upoštevajo učinki občutne koncentracije tveganja in večjih transakcij znotraj skupine, enako pa velja tudi za vse omejitve glede prenašanja likvidnosti na stalni podlagi in v stresnih razmerah.

Z zagotovitvijo jasnih meril za določitev bo ta delegirana uredba spodbujala nadzorno konvergenco ter podpirala uspešen in učinkovit makrobonitetni nadzor za zavarovalce, pozavarovalce in skupine, s čimer bo prispevala k zaščiti imetnikov polic in cilju zmanjšanja bremena.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 9.10.2026

o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila za uporabo za makrobonitetne analize pri lastni oceni tveganj in solventnosti ter v skladu z načelom preudarne osebe ter merila za uporabo, vsebino in pogostost posodabljanja načrtov za upravljanje likvidnostnega tveganja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II)³ ter zlasti člena 144d(1), tretji pododstavek, člena 144d(2), drugi pododstavek, in člena 246a(4), drugi pododstavek, Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Merila, ki bi jih morali nadzorni organi upoštevati pri določanju, od katerih zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin bi bilo treba zahtevati, da preučijo in analizirajo, ali lahko njihove dejavnosti vplivajo na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter ali bi se lahko potencialno spremenile v vire sistemskega tveganja, kot je navedeno v členu 45(1), drugi pododstavek, točka (e)(ii), Direktive 2009/138/ES, bi morala biti v skladu z najnovejšimi pristopi k ocenjevanju makrobonitetnega pomena zavarovalnic in pozavarovalnic. Natančneje, ta merila bi morala temeljiti na temeljnih zavarovalnih načelih, ki jih je sprejelo Mednarodno združenje zavarovalnih nadzornikov v svojem celovitem okviru za ocenjevanje in zmanjševanje sistemskega tveganja v zavarovalniškem sektorju⁴, na mednarodni ravni pa so jih potrdili nadzorni organi.
- (2) Za določitev zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki so zaradi svoje velikosti pomembnejše z vidika finančne stabilnosti, bi morala biti prioriteta uporaba kvantitativnih meril. Da bi dosegli ravnotežje med potrebo po spremljanju finančne stabilnosti na eni strani in potrebo po zmanjšanju bremena na drugi, bi morala kvantitativna merila temeljiti na pragu za skupna sredstva v višini 20 000 000 000 EUR, ki zagotavlja zadostno pokritost trga tako na ravni Unije kot nacionalni ravni.
- (3) Za določitev dodatnih zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki niso bile zajete z uporabo kvantitativnih meril, vendar bi bile zanje zaradi njihovega profila tveganj morda potrebne njihove dodatne makroekonomske analize v lastni oceni tveganj in solventnosti iz člena 45(1), drugi

³ UL L 335, 17.12.2009, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

⁴ International Association of Insurance Supervisors, Holistic Framework for Systemic Risk in the Insurance Sector, November 2019, [191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf](https://www.iaais.org/publications/Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf).

pododstavek, točka (e), Direktive 2009/138/ES, ter vključitev makrobonitetnih vidikov v skladu z načelom preudarne osebe iz člena 132(6) Direktive 2009/138/ES, bi bilo treba uporabiti kvalitativna merila. Kadar uporaba teh kvalitativnih meril pokaže, da zavarovalnice ali pozavarovalnice in zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine, ki dosegajo prag skupnih sredstev v višini 20 000 000 000 EUR, niso pomembno ranljive za sistemsko tveganje, bi morali nadzorni organi razmisliti o tem, da od teh podjetij ali skupin ne zahtevajo izvedbe dodatnih makrobonitetnih analiz v lastni oceni tveganj in solventnosti ter vključitve makrobonitetnih vidikov v načelo preudarne osebe.

- (4) Za zagotovitev skladnosti z okvirom za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic, kot je določen v Direktivi (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, bi morala biti merila za zamenljivost v čezmejnem okviru in medsebojno povezanost, ki bi jih morali upoštevati nadzorni organi, enaka merilom iz delegirane uredbe, sprejete na podlagi člena 5(12), točka (a), navedene direktive.
- (5) Za zagotovitev sorazmernega in na tveganju temelječega načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja bi morale zavarovalnice ali pozavarovalnice in zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine rezultate lastne analize likvidnosti navesti v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja v skladu z zahtevami glede sistema upravljanja in obvladovanja tveganj iz člena 41(3) in člena 44(2) Direktive 2009/138/ES. Poleg tega bi morali načrti za upravljanje likvidnostnega tveganja upoštevati zahteve glede upravljanja iz člena 259(1), točka (a), in člena 260(1), točka (d), Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35⁶ ter temeljiti na temeljnih zavarovalnih načelih za upravljanje likvidnostnega tveganja Mednarodnega združenja zavarovalnih nadzornikov⁷.
- (6) Merila za določitev zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki bi morale v načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja vključiti tudi analize srednje- in dolgoročne likvidnosti, zahteva skupno razumevanje časovnih okvirov, v katerih se lahko uresničijo kratko-, srednje- in dolgoročna likvidnostna tveganja. Da bi priznali poseben poslovni model zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin v primerjavi z drugimi finančnimi institucijami, bi morala analiza kratkoročne likvidnosti zajemati obdobje do treh mesecev, analiza srednjeročne in dolgoročne likvidnosti pa obdobje, daljše od treh mesecev.
- (7) Da bi se ustrezno zajela podjetja, ki so lahko zaradi svoje strukture ali profila tveganj izpostavljena pomembnim srednje- in dolgoročnim likvidnostnim tveganjem, bi morala biti merila, ki jih je treba upoštevati pri določanju zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, od katerih naj se zahteva razširitev načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, da zajema tudi analizo srednje- in dolgoročno likvidnosti, tako kvantitativna kot kvalitativna. Ta merila bi

⁵ Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

⁶ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/35/oj).

⁷ Temeljni zavarovalni načeli 16.8 in 16.9, International Association of Insurance Supervisors, Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups (Mednarodno združenje zavarovalnih nadzornikov, Temeljna zavarovalna načela in skupni okvir za nadzor mednarodno dejavnih zavarovalniških skupin), december 2024.

morala biti sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo povezanih tveganj ter podpirati nadzorno konvergenco.

- (8) Kar zadeva makrobonitetne analize, bi bilo treba za določitev zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, od katerih se zaradi njihove velikosti zahteva, da pripravijo in posodablajo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema analizo srednje- in dolgoročne likvidnosti, bi morala biti prioriteta uporaba kvantitativnih meril, saj se za velikost šteje, da povečuje likvidnostno tveganje. Da bi dosegli ravnotežje med potrebama po spremljanju finančne stabilnosti in zmanjšanju bremena, bi morala kvantitativna merila temeljiti na pragu za skupna sredstva v višini 20 000 000 000 EUR, ki zagotavlja zadostno pokritost trga tako na ravni Unije kot nacionalni ravni.
- (9) Za določitev dodatnih zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki niso bile zajete z uporabo kvantitativnih meril, vendar so lahko zaradi svojega profila tveganja na srednji in dolgi rok dovzetne za likvidnostna tveganja, bi bilo treba uporabiti kvalitativna merila. Uporaba kvalitativnih meril bi morala nadzornim organom omogočiti tudi, da določijo zavarovalnice ali pozavarovalnice in zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine, ki so bile zajete z uporabo kvantitativnih meril, vendar je iz ocene narave, obsega in kompleksnosti tveganj, povezanih z likvidnostjo, razvidno, da niso pomembno ranljive za srednje- in dolgoročno likvidnostno tveganje, zato se od njih ne bi smelo zahtevati, da v svoje načrte za upravljanje likvidnostnega tveganja vključijo analizo srednje- do dolgoročne likvidnosti.
- (10) Glede na strukturo skupine in njen profil likvidnostnega tveganja lahko načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na srednji in dolgi rok na ravni skupine ustrezno zajame likvidnostne ranljivosti nekaterih povezanih zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini, zlasti kadar njihov profil likvidnostnega tveganja ni pomemben ali je ustrezno upoštevan v oceni na ravni skupine. Zato zahteva po srednje- in dolgoročnem načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine ne bi smela sistematično pomeniti potrebe po ločenem srednje- in dolgoročnem načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja za vsako povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico v skupini in obratno.
- (11) Načrti za upravljanje likvidnostnega tveganja bi morali biti lahko dostopni in primerljivi, zlasti za upravni, upravljalni ali nadzorni organ teh podjetij in za nadzorne organe. Zato bi morali imeti skupno strukturo.
- (12) Člen 144a(5) Direktive 2009/138/ES zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki uporabljajo uskladitveno prilagoditev ali prilagoditev za nestanovitnost, omogoča, da združijo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja z likvidnostnim načrtom iz člena 44(2) navedene direktive v zvezi s sredstvi in obveznostmi, za katere se uporabljajo te prilagoditve. Skupna struktura obeh načrtov bi zato morala biti dovolj prožna. Da bi se bralcem načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, vključno z nadzornim organom, zagotovil povzetek različnih sestavin analize likvidnosti, bi se moral načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja začeti s splošno oceno glede zadostnosti likvidnosti za poravnavo obveznosti, ko te zapadejo.
- (13) Opis predpostavk, na katerih temeljijo projekcije vhodnih in izhodnih denarnih tokov, zlasti z navedbo pomembnih virov likvidnostnega tveganja, ki jim je podjetje izpostavljeno, izboljšuje vpogled bralcev v profil tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic ter prispeva k razumevanju načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja. Zavarovalnice in pozavarovalnice bi zato morale zagotavljati informacije o

teh predpostavkah, in sicer tako na stalni podlagi kot v stresnih razmerah. Iz istega razloga bi morali biti v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja opisani tudi upoštevani viri likvidnostnega tveganja, ki lahko vključujejo pozive k doplačilu kritja in zahteve po zavarovanju s premoženjem pri izvedenih finančnih instrumentih, poslih financiranja z vrednostnimi papirji in drugih izpostavljenostih, odkupe s strani imetnikov polic, morebitne naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, ter poslabšanje kreditnega položaja zavarovalnic in pozavarovalnic, poleg tega pa bi moral načrt določati obseg šokov, predpostavljenih v stresnih testih in analizi scenarijev.

- (14) Zavarovalnice in pozavarovalnice bi morale pri projekcijah vhodnih in izhodnih denarnih tokov uporabiti obdobja, ki dejansko zajemajo njihov profil likvidnostnega tveganja in časovni okvir njihovih likvidnostnih potreb, kar lahko vključuje obdobja, izražena v dnevih, za dnevne pozive k doplačilu kritja in zahteve po zavarovanju s premoženjem. Zato bi morale v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja zagotoviti rezultate projekcij denarnih tokov za eno ali več obdobji na kratek rok ter po potrebi na srednji ter dolgi rok.
- (15) Likvidnostno tveganje za dele sredstev in obveznosti lahko nosijo imetniki polic, deli sredstev in obveznosti pa so lahko omejeni, vključno v skladih z obveznostmi življenjskega zavarovanja z udeležbo pri dobičku, tako da ta sredstva niso na voljo za zagotavljanje likvidnosti drugim delom zavarovalnice ali pozavarovalnice. Zato bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja rezultate projekcij denarnih tokov predstaviti ločeno za sredstva in obveznosti v zvezi z obveznostmi, vezanimi na indeks ali enoto premoženja, in v zvezi z omejenimi skladi, vključno s portfelji uskladitvenih prilagoditev. Iz istega razloga bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice določiti tudi morebitne notranje omejitve likvidnosti in zagotoviti oceno, ali se te notranje omejitve likvidnosti spoštujejo.
- (16) Rezultati projekcij denarnih tokov bi morali bralcem načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, vključno z nadzornimi organi, zagotoviti vpogled v glavne dejavnike razvoja vhodnih in izhodnih denarnih tokov, zanašanje na blažilnike iz likvidnih sredstev in druge vire likvidnosti za kritje morebitnih primanjkljajev ter učinkovitost morebitnih nadzornih ukrepov za obnovitev likvidnostnega položaja zavarovalnic in pozavarovalnic. Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja bi zato moral vsebovati razčlenitev projekcij vhodnih in izhodnih denarnih tokov, in sicer na stalni podlagi in v stresnih razmerah. Postavke denarnih tokov, med katerimi je treba razlikovati, bi morale zajemati glavne denarne pritoke in odtok zavarovalnic in pozavarovalnic, denarne odtok, ki predstavljajo pomembne vire likvidnostnega tveganja, vključno s pozivi k doplačilu kritja in zahtevami po zavarovanju s premoženjem, denarne pritoke, ki izhajajo iz blažilnikov iz likvidnih sredstev in drugih virov likvidnosti, vključno z nezavarovanim financiranjem, ter izhodne denarne tokove, ki jih lahko nadzorni organi v skladu s členom 144b(3) Direktive 2009/138/ES v izjemnih okoliščinah začasno omejijo ali začasno ustavijo, da bi odpravili likvidnostne ranljivosti. Za zagotovitev sorazmernega, na tveganju temelječega pristopa bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice predpisane postavke denarnih tokov zagotavljati za projekcije na stalni podlagi, za projekcije v stresnih razmerah pa le, kadar se te postavke pomembno spremenijo.
- (17) Zavarovalnice in pozavarovalnice bi morale ohranjati zadostno likvidnost za poravnavanje svojih finančnih obveznosti do imetnikov polic in drugih nasprotnih strank, ko te zapadejo, tudi v stresnih razmerah. Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja bi zato moral vsebovati razčlenitev blažilnikov iz likvidnih sredstev in

predpostavljenih odbitkov, ki bi morali ustrezati izgubi vrednosti sredstev, kadar se sredstva pretvorijo v likvidnost v stresnih razmerah v časovnem okviru, ki ustreza likvidnostnim potrebam. Tej razčlenitvi bi morala biti priložena ocena zanesljivosti sredstev pri zagotavljanju likvidnosti, operativne zmogljivosti zavarovalnice ali pozavarovalnice za pretvarjanje sredstev v likvidnost in razpoložljivosti dogovorov z nasprotnimi strankami, tudi v stresnih razmerah, za pretvorbo likvidnih sredstev v likvidnost in zagotovitev drugih virov likvidnosti.

- (18) Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja bi moral vsebovati najnovejše vrednosti kazalnikov likvidnostnega tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic, skupaj z opisom in razlago njihove ustreznosti. Čeprav bi morali biti kazalniki likvidnostnega tveganja lastni kazalniki zavarovalnic in pozavarovalnic, ki odražajo njihove posebnosti in profil likvidnostnega tveganja, je pomembno zagotoviti, da kazalniki posredujejo ustrezne informacije o likvidnostnem položaju zavarovalnic in pozavarovalnic. Zato bi moral načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja vključevati kazalnike, ki kažejo, ali so likvidnostne izpostavljenosti znotraj odobrenih meja dovoljenega tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic, ter ki primerjajo likvidnostne vire in potrebe v običajnih in stresnih razmerah, vključno s splošno uporabljenim količnikom likvidnostnega kritja in mero presežne likvidnosti.
- (19) Posodabljanje načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja zagotavlja, da načrt vsebuje tekoče in ustrezne informacije, vendar bi se bilo treba izogibati nesorazmernim stroškom prepogostega posodabljanja vsebine. Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja bi bilo zato treba posodobiti vsako leto ali pogosteje, da se zajamejo vsa pomembna nihanja izpostavljenosti likvidnostnemu tveganju skozi celotno leto. Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja bi bilo treba posodobiti tudi po znatni spremembi profila likvidnostnega tveganja podjetja ali katerem koli večjem zunanjem dogodku, ki znatno vpliva na ustreznost vsebine načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja.
- (20) Da bi bil likvidnostni položaj skupine v vsakem pogledu manj ogrožen, bi morali udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine opisati učinke vseh pomembnih transakcij in koncentracij tveganja znotraj skupine.
- (21) Likvidnost ni vedno prosto prenosljiva znotraj skupine, kadar je to potrebno. Udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holdingi ali mešani finančni holdingi bi zato morali zagotoviti, da učinki, opisani v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine, vključujejo vse omejitve glede prenašanja likvidnosti znotraj skupine, in sicer na stalni podlagi in v stresnih razmerah.
- (22) Pri trenutno veljavnih pravilih nadzorni organi po Uniji nimajo ustreznih instrumentov, da bi lahko upoštevali makrobonitetni odtis zavarovateljev v zvezi z njihovimi kvalitativnimi orodji za upravljanje tveganj in naložbenimi odločitvami. Finančna kriza leta 2008 je razkrila pomanjkljivosti pri obvladovanju systemskega tveganja, kar je sprožilo makrobonitetno prenovu finančnih predpisov. S členom 144d(1), točke (a), (b) in (c), členom 144d(2) in členom 246a(4) Direktive 2009/138/ES je Komisija pooblaščen, da sprejme regulativne tehnične standarde za podrobno opredelitev meril za določanje, kdaj je treba od zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin zahtevati, da vključijo makrobonitetne vidike v lastno oceno tveganj in solventnosti ter načelo preudarne osebe, pripravijo in posodabljaajo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema analizo srednjeročne in dolgoročne likvidnosti, ter določijo vsebino in

pogostost posodabljanja načrtov za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni in ravni skupine. Z uskladitvijo nadzornih praks in določitvijo diskrecijske pravice javnih organov se s temi merili namerava podpirati učinkovit makrobonitetni nadzor zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalniških ter pozavarovalniških skupin ter tako prispevati k zaščiti imetnikov polic. Zato je treba navedene regulativne tehnične standarde vključiti v eno samo delegirano uredbo.

- (23) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) predložil Komisiji.
- (24) Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine je o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, opravil odprta javna posvetovanja, analiziral morebitne s tem povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za zavarovanja in pozavarovanja, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK 1 – MAKROBONITETNE ANALIZE V LASTNI OCENI TVEGANJ IN SOLVENTNOSTI TER V SKLADU Z NAČELOM PREUDARNE OSEBE

Člen 1

Merila za določanje, katere zavarovalnice ali pozavarovalnice in zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine morajo izvesti dodatne makrobonitetne analize pri lastni oceni tveganj in solventnosti

- 1. Za namene člena 144d(1), točka (a), Direktive 2009/138/ES nadzorni organi dajo prednost naslednjim merilom za določitev zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, od katerih se zahteva izvedba dodatnih makrobonitetnih analiz iz člena 45(1), drugi pododstavki, točka (e), Direktive 2009/138/ES:
 - (a) v primeru zavarovalniških in pozavarovalniških skupin, ali skupna sredstva, ovrednotena v skladu s členom 75 Direktive 2009/138/ES, presegajo 20 000 000 000 EUR;
 - (b) v primeru zavarovalnic in pozavarovalnic, ki ne pripadajo skupini iz točke (a), ali skupna sredstva, ovrednotena v skladu s členom 75 Direktive 2009/138/ES, presegajo 20 000 000 000 EUR.
- 2. Nadzorni organi pri določanju, ali je treba od zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki ne izpolnjujejo meril iz odstavka 1, zahtevati, da izvedejo dodatne makrobonitetne analize iz člena 45(1), drugi pododstavki, točka (e), Direktive 2009/138/ES, upoštevajo naslednja merila:
 - (a) ali je zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina pomembno povezana z drugimi finančnimi institucijami v skladu z merili iz delegirane uredbe, sprejete na podlagi člena 5(12), točka (a), Direktive 2025/1;
 - (b) ali zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina izvaja naslednje dejavnosti, ki so pomembno povezane s sistemsko pomembnimi izpostavljenostmi:

⁸ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj>).

- (i) uporaba izvedenih finančnih instrumentov;
 - (ii) dejavnosti, povezane z izpostavljenostmi z makrobonitetno razsežnostjo, ki lahko povzročijo učinke prelivanja;
 - (iii) ponujanje produktov z zajamčenim zaslužkom ali spremenljivimi rentami;
 - (iv) koncentracija v nekaterih razredih sredstev ali splošna izpostavljenost na strani sredstev;
- (c) ali je zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina zamenljiva z drugimi zavarovalnicami, pozavarovalnicami ali skupinami v skladu z merili iz delegirane uredbe, sprejete na podlagi člena 5(12), točka (a), Direktive 2025/1;
 - (d) ali je zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina pomembno izpostavljena likvidnostnemu tveganju na podlagi virov likvidnostnega tveganja iz člena 4(2) te uredbe;
 - (e) kadar je zavarovalnica ali pozavarovalnica del skupine, ki izvaja makrobonitetne analize v lastni oceni tveganj in solventnosti, ali so njene posebnosti nezadostno ali neustrezno zajete v analizi skupine.
3. Nadzorni organi lahko pri določanju, ali je treba od zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1, zahtevati, da izvedejo dodatne makrobonitetne analize iz člena 45(1), drugi pododstavek, točka (e), Direktive 2009/138/ES, upoštevajo tudi merila iz odstavka 2. Neizpolnjevanje teh meril ter narava, obseg in kompleksnost tveganj so lahko utemeljitev za odločitev, da se dodatne makrobonitetne analize ne zahtevajo.
4. Nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je del skupine, od katere se ne zahteva izvedba dodatnih makrobonitetnih analiz na podlagi odstavka 3, čeprav izpolnjuje merila iz odstavka 1, lahko od tega podjetja zahteva, da makrobonitetne analize izvede v lastni oceni tveganj in solventnosti na podlagi meril iz odstavka 2.

Člen 2

Merila za določanje, katere zavarovalnice ali pozavarovalnice in zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine morajo makrobonitetne vidike vključiti v skladu z načelom preudarne osebe

1. Za namene člena 144d(1), točka (b), Direktive 2009/138/ES nadzorni organi dajo prednost naslednjim merilom za določitev zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, od katerih se zahteva vključitev makrobonitetnih vidikov v skladu z načelom preudarne osebe iz člena 132(6) Direktive 2009/138/ES:
- (a) v primeru zavarovalniških in pozavarovalniških skupin, ali skupna sredstva, ovrednotena v skladu s členom 75 Direktive 2009/138/ES, presegajo 20 000 000 000 EUR;
 - (b) v primeru zavarovalnic in pozavarovalnic, ki ne pripadajo skupini iz točke (a), ali skupna sredstva, ovrednotena v skladu s členom 75 Direktive 2009/138/ES, presegajo 20 000 000 000 EUR.
2. Nadzorni organi pri določanju, ali je treba od zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki ne izpolnjujejo meril iz odstavka 1,

zahtevati, da vključijo makrobonitetne vidike v skladu z načelom preudarne osebe iz člena 132(6) Direktive 2009/138/ES, upoštevajo naslednja merila:

- (a) merila iz člena 1(2), točke (a) do (d), te uredbe;
 - (b) ali v zavarovalnici ali pozavarovalnici oziroma zavarovalniški ali pozavarovalniški skupini obstaja pomembna neusklajenost med sredstvi in obveznostmi, kar zadeva njihovo trajanje;
 - (c) ali zavarovalnica ali pozavarovalnica oziroma zavarovalniška ali pozavarovalniška skupina uporablja finančni vzvod, ki izhaja iz izvedenih finančnih instrumentov ali poslov financiranja z vrednostnimi papirji, ki ustvarjajo izpostavljenosti, pogojene s prihodnjo vrednostjo temeljnega sredstva;
 - (d) ali ima zavarovalnica ali pozavarovalnica oziroma zavarovalniška ali pozavarovalniška skupina sredstva, ki so nelikvidna, jih je težko ovrednotiti ali imajo nepregledno in zapleteno strukturo, vključno s sredstvi, ki se vrednotijo z alternativnimi metodami vrednotenja v skladu s členom 10(5), (6) in (7) Delegirane uredbe (EU) 2015/35;
 - (e) kadar je zavarovalnica ali pozavarovalnica del skupine, ki izvaja makrobonitetne analize v okviru uporabe načela preudarne osebe, ali so njene posebnosti nezadostno zajete v analizi skupine.
3. Nadzorni organi lahko pri določanju, ali je treba od zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1, zahtevati, da vključijo makrobonitetne vidike v skladu z načelom preudarne osebe iz člena 132(6) Direktive 2009/138/ES, upoštevajo tudi merila iz odstavka 2. Neizpolnjevanje teh meril ter narava, obseg in kompleksnost tveganj, tudi ob upoštevanju, ali se pri lastni oceni tveganj in solventnosti izvedejo dodatne makrobonitetne analize, so lahko utemeljitev za odločitev, da se makrobonitetni vidiki ne zahtevajo.
4. Nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je del skupine, od katere se ne zahteva vključitev makrobonitetnih vidikov v skladu z načelom preudarne osebe na podlagi odstavka 3, čeprav izpolnjuje merila iz odstavka 1, lahko od tega podjetja zahteva, da vključi makrobonitetne vidike v skladu z načelom preudarne osebe na podlagi meril iz odstavka 2.

ODDELEK 2 – NAČRTI ZA UPRAVLJANJE LIKVIDNOSTNEGA TVEGANJA

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene tega oddelka se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „kratkoročno“ pomeni obdobje do treh mesecev od datuma začetka projekcij;
- (b) „srednjeročno in dolgoročno“ pomeni obdobje, daljše od treh mesecev od datuma začetka projekcij.

Člen 4

Merila za analizo srednjeročne in dolgoročne likvidnosti

- 1. Za namene člena 144d(1), točka (c), Direktive 2009/138/ES nadzorni organi dajo prednost naslednjim merilom za določitev zavarovalnic ali pozavarovalnic in

zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, od katerih se zahteva, da pripravijo in posodablajo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema tudi analizo srednje- in dolgoročne likvidnosti, kot je navedeno v členu 144a(2) Direktive 2009/138/ES:

- (a) v primeru zavarovalniških in pozavarovalniških skupin, ali skupna sredstva, ovrednotena v skladu s členom 75 Direktive 2009/138/ES, presegajo 20 000 000 000 EUR;
 - (b) v primeru zavarovalnic in pozavarovalnic, ki niso izvzete iz priprave in posodabljanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni v skladu s členom 246a(2) Direktive 2009/138/ES, ali skupna sredstva, ovrednotena v skladu s členom 75 Direktive 2009/138/ES, presegajo 20 000 000 000 EUR.
2. Da bi nadzorni organi določili, ali je treba od zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki ne izpolnjujejo meril iz odstavka 1, zahtevati, da pripravijo in posodablajo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema tudi analizo srednje- in dolgoročne likvidnosti na podlagi njihovih izpostavljenosti in ranljivosti za likvidnostno tveganje v srednje- in dolgoročnem obdobju, upoštevajo naslednja merila:
- (a) likvidnostno tveganje, ki izhaja iz izpostavljenosti dogodkom, ki jih je mogoče zavarovati;
 - (b) likvidnostno tveganje, ki izhaja iz ravnanja imetnikov polic;
 - (c) likvidnostno tveganje, ki izhaja iz strukture ali sestave sredstev;
 - (d) likvidnostno tveganje, ki izhaja iz tveganja nasprotne stranke;
 - (e) likvidnostno tveganje, ki izhaja iz gospodarskih dogajanj ali dogajanj na trgih in vpliva na financiranje.
3. Nadzorni organi lahko pri določanju, ali je treba od zavarovalnic ali pozavarovalnic in zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1, zahtevati, da pripravijo in posodablajo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema tudi analizo srednje- in dolgoročne likvidnosti, kot je navedeno v členu 144a(2) Direktive 2009/138/ES, upoštevajo tudi merila iz odstavka 2. Neizpolnjevanje teh meril ter narava, obseg in kompleksnost tveganj so lahko utemeljitev za odločitev, da se ne zahteva, da načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja zajema tudi analizo srednje- in dolgoročne likvidnosti.

Člen 5

Vsebina in struktura načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja

Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja iz člena 144a(2) Direktive 2009/138/ES vsebuje informacije iz členov 6 do 10 te uredbe in ima naslednjo strukturo:

- (a) splošna ocena;
- (b) predpostavke, na katerih temeljijo projekcije;
- (c) projekcije denarnih tokov;
- (d) blažilnik iz likvidnih sredstev;
- (e) kazalniki likvidnostnega tveganja;

- (f) vse druge informacije.

Člen 6

Splošna ocena likvidnostnega tveganja

Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja vsebuje rezultate naslednjih ocen:

- (a) ali zavarovalnica ali pozavarovalnica upošteva meje dovoljenega tveganja za likvidnostno tveganje;
- (b) ali ima zavarovalnica ali pozavarovalnica zadostno likvidnost za poravnavanje svojih finančnih obveznosti do imetnikov polic in drugih nasprotnih strank, ko te zapadejo, tudi v stresnih razmerah;
- (c) ali se je profil likvidnostnega tveganja od prejšnje posodobitve načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja bistveno spremenil;
- (d) ali obstajajo kakršne koli ranljivosti v profilu likvidnostnega tveganja in sistemu upravljanja likvidnostnega tveganja zavarovalnice ali pozavarovalnice ter ali so bili sprejeti kakršni koli ukrepi za odpravo teh ranljivosti.

Člen 7

Opis predpostavk, na katerih temeljijo projekcije vhodnih in izhodnih denarnih tokov

- 1. Zavarovalnice in pozavarovalnice v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja iz člena 144a(2) Direktive 2009/138/ES opišejo predpostavke, na katerih temeljijo projekcije vhodnih in izhodnih denarnih tokov, za oboje od naslednjega:
 - (a) projekcije na stalni podlagi;
 - (b) projekcije v stresnih razmerah na podlagi stresnih testov in analize scenarijev iz člena 259(3) Delegirane uredbe (EU) 2015/35.
- 2. V opisu predpostavk, uporabljenih za projekcije v stresnih razmerah iz odstavka 1, točka (b), se ločeno navedejo:
 - (a) pomembni viri likvidnostnega tveganja, ki jim je izpostavljena zavarovalnica ali pozavarovalnica;
 - (b) obseg šokov, uporabljenih v zvezi s pomembnimi viri likvidnostnega tveganja.

Člen 8

Informacije o rezultatih projekcij denarnih tokov

- 1. Zavarovalnice in pozavarovalnice v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja zagotovijo informacije o rezultatih projekcij vhodnih in izhodnih denarnih tokov iz člena 144a(2) Direktive 2009/138/ES.
- 2. Projekcije vhodnih in izhodnih denarnih tokov se nanašajo na vsa sredstva in obveznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, vključno z izpostavljenostmi, ki izhajajo iz zunajbilančnih pozicij in prenosa tveganja na namenske družbe.
- 3. Datum začetka projekcij vhodnih in izhodnih denarnih tokov v zvezi s sredstvi in obveznostmi ne sme biti pred koncem četrtertletja pred četrtertletjem, v katerem je bil pripravljen ali posodobljen načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja.

4. Zavarovalnice in pozavarovalnice v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja zagotovijo informacije o rezultatih projekcij vhodnih in izhodnih denarnih tokov na stalni podlagi in v stresnih razmerah.
5. Zavarovalnice in pozavarovalnice v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja zagotovijo informacije o rezultatih projekcij vhodnih in izhodnih denarnih tokov za eno ali več obdobji za obe naslednji analizi:
 - (a) analizo kratkoročne likvidnosti;
 - (b) po potrebi analizo srednjeročne in dolgoročne likvidnosti.

Obdobja iz prvega pododstavka zajemajo pomembne izpostavljenosti likvidnostnemu tveganju in časovni okvir likvidnostnih potreb podjetja v kratkoročnem ter po potrebi srednjeročnem in dolgoročnem obdobju.
6. Zavarovalnice in pozavarovalnice v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja:
 - (a) določijo morebitne likvidnostne omejitve v zavarovalnici ali pozavarovalnici;
 - (b) zagotovijo oceno, ali projekcije denarnih tokov pokrivajo likvidnostne omejitve iz točke (a).
7. Zavarovalnice in pozavarovalnice zagotovijo informacije o rezultatih projekcij vhodnih in izhodnih denarnih tokov ločeno za naslednja sredstva in obveznosti, kadar je primerno:
 - (a) sredstva in obveznosti v zvezi z obveznostmi iz življenjskih zavarovanj, vezanih na indeks ali enoto premoženja;
 - (b) sredstva in obveznosti v zvezi z vsakim omejenim skladom in portfeljem uskladih prilagoditev.
8. Informacije o rezultatih projekcij vhodnih denarnih tokov vsebujejo vsoto vseh vhodnih denarnih tokov, pri čemer so ločeno navedeni rezultati za naslednje postavke:
 - (a) bruto obračunane premije;
 - (b) denarne pritoke iz pozavarovanja;
 - (c) denarne pritoke iz transakcij znotraj skupine;
 - (d) prihodke od naložb;
 - (e) prodaje sredstev razen likvidnih sredstev iz člena 9;
 - (f) nezavarovano financiranje, razen izposojanja znotraj skupine.

Informacije o vhodnih denarnih tokovih so v bruto zneskih, brez denarnih tokov, povezanih s pretvorbo sredstev, vključenih v enega ali več blažilnikov iz likvidnih sredstev, v likvidnost.

Zavarovalnice in pozavarovalnice zagotavljajo postavke vhodnih denarnih tokov iz prvega pododstavka, točke (a) do (f), za projekcije na stalni podlagi in, kadar se postavke denarnih tokov pomembno spremenijo, za projekcije v stresnih razmerah.
9. Informacije o rezultatih projekcij izhodnih denarnih tokov vsebujejo vsoto vseh izhodnih denarnih tokov, pri čemer so ločeno navedeni rezultati za naslednje postavke:
 - (a) zahtevke in druge zavarovalno-tehnične odtoke, razen odkupov;

- (b) odkupe;
- (c) odhodke, razen bonusov in drugih variabilnih prejemkov;
- (d) denarne odtoke za pozavarovanje;
- (e) denarne odtoke iz transakcij znotraj skupine;
- (f) nakupe sredstev;
- (g) pozive k doplačilu kritja in zahteve po zavarovanju s premoženjem;
- (h) izplačila dividend delničarjem in drugim podrejenim upnikom;
- (i) druga izplačila delničarjem in drugim podrejenim upnikom;
- (j) odkupe lastnih delnic ter vračila ali izplačila postavk lastnih sredstev;
- (k) bonuse in druge variabilne prejemke.

Zavarovalnice in pozavarovalnice zagotavljajo postavke izhodnih denarnih tokov iz prvega pododstavka, točke (a) do (k), za projekcije na stalni podlagi in, kadar se vrednosti teh postavk pomembno spremenijo, za projekcije v stresnih razmerah.

10. Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja ločeno prikazuje neto stanje med vhodnimi in izhodnimi denarnimi tokovi ter vsebuje razčlenitev razlike med neto in bruto stanjem vhodnih in izhodnih denarnih tokov, pri čemer ločeno navaja rezultate projekcij za naslednje postavke, kadar je to pomembno:
 - (a) prodajo likvidnih sredstev;
 - (b) financiranje, zavarovano z likvidnimi sredstvi;
 - (c) polog likvidnih sredstev kot zavarovanje s premoženjem.

Člen 9

Informacije o blažilnikih iz likvidnih sredstev in drugih virih likvidnosti

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja zagotovijo kvantitativne in kvalitativne informacije o blažilnikih iz likvidnih sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice za kritje morebitnega primanjkljaja vhodnih denarnih tokov v primerjavi z izhodnimi denarnimi tokovi v obdobjih, ki ustrezajo časovnemu okviru likvidnostnih potreb iz člena 8(5).
2. Kvantitativne informacije iz odstavka 1 vsebujejo razčlenitev blažilnikov glede na vrste likvidnih sredstev, pri čemer zajemajo naslednje informacije za skupna likvidna sredstva in ločeno za vsako vrsto likvidnih sredstev:
 - (a) tržno vrednost likvidnih sredstev na datum začetka projekcij denarnih tokov;
 - (b) odbitek, ki se uporablja za likvidna sredstva;
 - (c) vrednost likvidnih sredstev po uporabi odbitka iz točke (b).
3. Za namene odstavka 2, točka (b), odbitki ustrezajo izgubi vrednosti pri pretvorbi zadevnih sredstev v likvidnost v stresnih razmerah v časovnem okviru, ki ustreza časovnemu okviru likvidnostnih potreb iz člena 8(5), vključno z morebitnimi stroški in finančnimi izgubami, ki izhajajo iz prodaje sredstev.
4. Kvalitativne informacije iz odstavka 1 vsebujejo rezultate naslednjih ocen:
 - (a) ali so sredstva dovolj zanesljiva za kritje likvidnostnih primanjkljajev v stresnih razmerah v časovnih okvirih, ki ustrezajo časovnemu okviru

likvidnostnih potreb iz člena 8(5), ob upoštevanju morebitnih obremenitev, kreditne kakovosti sredstev in tržljivosti sredstev;

- (b) ali ima zavarovalnica ali pozavarovalnica operativno zmogljivost za pretvorbo likvidnih sredstev v likvidnost v časovnih okvirih, ki ustrezajo časovnemu okviru likvidnostnih potreb iz člena 8(5);
- (c) ali so še naprej na voljo kakršne koli ureditve z nasprotnimi strankami za pretvorbo likvidnih sredstev v likvidnost ali za zagotavljanje drugih virov likvidnosti, tudi v stresnih razmerah, vključno z identiteto teh nasprotnih strank.

Člen 10

Informacije o kazalnikih likvidnostnega tveganja

1. Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja vsebuje kvantitativne in kvalitativne informacije o kazalnikih likvidnostnega tveganja, ki jih zavarovalnica ali pozavarovalnica uporablja za odkrivanje, spremljanje in odpravljanje morebitnih likvidnostnih težav.
2. Kazalniki likvidnostnega tveganja odražajo posebnosti in profil tveganja podjetja ter vključujejo kazalnike, ki:
 - (a) kažejo, ali so izpostavljenosti likvidnostnemu tveganju znotraj določenih meja dovoljenega tveganja;
 - (b) primerjajo likvidnostne vire in potrebe v običajnih in stresnih razmerah v obdobjih, ki ustrezajo časovnemu okviru likvidnostnih potreb iz člena 8(5).
3. Kvalitativne informacije iz odstavka 1 opisujejo in pojasnjujejo, zakaj so kazalniki likvidnostnega tveganja, ki jih uporablja zavarovalnica ali pozavarovalnica, primerni za odkrivanje, spremljanje in odpravljanje morebitnih likvidnostnih težav.

Člen 11

Pogostost posodabljanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja

Zavarovalnice in pozavarovalnice načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja posodobijo vsaj enkrat letno. Načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja brez odlašanja posodobijo tudi po vsaki znatni spremembi profila likvidnostnega tveganja podjetja ali katerem koli večjem zunanjem dogodku, ki znatno vpliva na ustreznost vsebine načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja.

Člen 12

Vsebina in pogostost posodabljanja načrtov za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine

1. Členi 5 do 11 se smiselno uporabljajo za načrte za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine.
2. Udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi v načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine vključijo opis mehanizma za upravljanje likvidnosti ter določanje in obravnavanje likvidnostnih potreb na ravni skupine, in sicer na stalni podlagi in v stresnih razmerah, vključno z opisom razpoložljivosti in prenosljivosti likvidnosti tudi v primeru sočasnih likvidnostnih potreb znotraj skupine.

3. Informacije, zagotovljene v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine, odražajo vse omejitve glede prenosljivosti, določene v skladu z veljavnimi zakoni, predpisi ali nadzorniškimi zahtevami.

Člen 13

Koncentracija tveganja in transakcije znotraj skupine

1. Udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi v načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine opišejo učinke pomembnih koncentracij tveganja in transakcij znotraj skupine iz členov 376(1) in 377(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/35 na upravljanje likvidnosti, likvidnostne potrebe in vire skupine.

Udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi opišejo te učinke na stalni podlagi in v stresnih razmerah, vključno z vsemi omejitvami glede prenosljivosti likvidnosti, ki bi lahko omejile ali odložile uporabo transakcij znotraj skupine.

2. Udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi v svojem načrtu za upravljanje likvidnostnega tveganja ocenijo verodostojnost in doslednost predpostavk v zvezi s transakcijami znotraj skupine.

ODDELEK 3 – ZAČETEK VELJAVNOSTI

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 9.10.2026

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN